

جابر بن عبد الله عنده ودر نسخه صحیح از برادر بن عازب رضی الله عنه خوانده بود
خدا بعد از همه در این دنیا را که جنس خود را خاصه خداست که زنی میگوید
اموات را خواه بخت حقیقه مصفا اند و خواه بخت مجاز که انوم او را
است و خدا تعالی بر هر چیز ممکن قادر و تواناست و از جمله آن که در علم است
احیاء اموات و ملائک اجبا المجد لله الذی حیاً لنا بعد ما ماتنا
و کما فی السورۃ یعنی در صحیح بخاری و سنن ابوداؤد و ترمذی
و مصنف ابن ابی شیبہ درستی از حدیث بن الهمامی رضی الله عنه که رسول
خدا بعد از همه در این دنیا را که جنس خود را خاصه خداست که زنی میگوید
ما را بعد از خود خوانند و یا زنی که در این دنیا است ما را بعد از همه در این دنیا اول
اظهر است و بعد از آن است بشوای یعنی از قبور که مشیت است به مدار بعد از
خواب بقال الله بعد الموات ای احیاء هم قال فی الرجاء النفس التي تقرب
الاتان عند النوم هی التي للمتمیز و التي تقرب عند الموت هی التي للمیات
و هی التي یزدل معها النفس و شیخ النوم مواتا لا یتولد معها العقل لانه
تمشید و تشبها و قد یستعار الموت للاحوال ان قد کافقه و الذل الی الابد
والدم و المعصية و الجهل و طبع کفنه که تعین روح است بی صورت و لزم تعین
بس اطلاق موت بر نوم از روی زینت که هر دو اشتراک دارند و در انقطاع
ند که در طبع کفنه که بسبب این اطلاق است که انقطاع انسانی بجا است نیست
که تحصیل رضای حقیقت بقصد ملائک است و جنب که سخط و عقوبت حق بجانب
از مصیبت و نوم مانع است از این انقطاع بالکلیه که نایب کلمت است پس صحیح
بر نعت زلال این مانع است در برین توضیح ترتیب است قوله و الیه المرجع فی کل شیء

فان

خداست مرجع و مآب و بافت ثواب کسب جنات و جهات
لا اله الا انت لا شئک لک شیء انک اللهم استغفرک
لین نسی و انسا لک رحمتک اللهم استغفرک زید علیا و
شیخ فلتی نیک اذ هکذا یعنی و یحب لی من لک رحمة انک
انتک الوهاب و در نسخه است انی استغفرک از حق
کسب عیدین کسب از راه هدایت راه درست نمودن از باب ضرب کردن
طرف حقان است یعنی عند لیکن مقصود است حضور بخلاف عند یعنی در معنی
ابوداؤد و ترمذی و صحیح ابن حبان و مستدرک حاکم مردی است
عاشق برضی الله عنه که در سوال خدا بعد از همه در این دنیا خوانده و لا اله الا انت
تا قر و اس کسب جنات ای نیا و آنها که در این ظاهر است قوله اللهم زد علی بارئ
زیاده کن مرا در هر وقت از اوقات علم که کسب است امثال است یعنی
یعنی هر وقت از اوقات علم که کسب است لیسوی حدیثی مرفوع از حضرت عائشه
رضی الله عنها که در سوال خدا فرموده است که کل يوم لا اذو و فیه علم یعنی ای الله
تعالی فلذ بوبرک لی فی شمس ذلک الیوم قوله و لا ترغ الا ای ما یل کون و ان الاز
را و سقیم برای دیگر بعد از راه درست نمودن از راه کسب از معنی آن مصدر است
اعطاک امر از نزد حضور و در واسطه رحمت عظیمه که کسب است بخدا
قدس تو در معنی ثبات است و استقامت است بر این طریق سقیم را که کسب
با عرض و در غرض که جنبشهای را باقی است و صرف مقول و باب بر
انگاه تقسیم هر سوال این قول است انقول حق تعالی و در معنی از سخن تو اعلم
یعنی آنکه در نسخ اندر علم می گویند بنا لا ترغ الا اجر الایة لا اله الا

مقبول